

SAYIŞTAY KARARLARI

- Genel Kurul Kararları
- Temyiz Kurulu Kararları

GENEL KURUL KARARI

Tarih : 7.12.2006
No : 5173

KONU

Sayıştay ilâmı üzerine hesaplara kaydedilen alacağın, 1.7.2006 tarihli ve 5538 sayılı Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilâmın çıkarılmasına gerek bulunup bulunmadığı hususunda Maliye Bakanlığının görüş istemi.

USUL YÖNÜNDEN İNCELEME

Konu ile ilgili mevzuat incelenerek gereği görüşüldü:

Maliye Bakanlığının 25.9.2006 tarihli ve B.07.0.MGM.0.16.04106/16199 sayılı yazısından, Ağrı Taşlıçay Malmüdürlüğü 2003 yılı idare hesabı hakkında Sayıştay 2. Dairesince düzenlenen ilamla, yazılı talebi üzerine naklen ataması yapılan Öğretmen'e ödenen yolluk tutan olan 2.139.700.000 lira için sorumluları hakkında tazmin hükmolunduğu; ancak 1.7.2006 tarih ve 5538 sayılı Kanunun 3'üncü maddesi ile, 6245 sayılı Harcırah Kanununa eklenen geçici 5'inci maddenin birinci fıkrasının (c) ve (ç) bentlerinde, *"31.7.2003 tarihli ve 4969 sayılı Kanunun 7'nci maddesinin (a) bendi ve 4.7.2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14/A maddesi uyarınca, 22.7.2003-26.4.2005 tarihleri arasında kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlardan, 21.4.2005 tarihli ve 5335 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin (a) bendi uyarınca, kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlardan, harcırah ödenmemiş olanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31.12.2006 tarihine kadar, en son görev yaptıkları yerdeki idareye kendilerinin veya ölümleri hâlinde kanunî mirasçılarının başvurmaları durumunda, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde bu Kanunun ilgili hükümleri uyarınca naklen atandıkları tarihte müstahak oldukları harcırah, ödendiği yılda yürürlükte olan kanunî faiz oram uygulanmak suretiyle ödenir."* hükmünün yer aldığı, Sayıştay ilamı üzerine hesaplara kaydedilen söz konusu alacağın, belirtilen Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilam çıkarılmasına gerek bulunup bulunmadığı konusunda Sayıştay Başkanlığı görüşüne ihtiyaç duyulduğu anlaşılmaktadır.

Esas itibarıyla görüş istenilen konu, Sayıştay ilamlarının uygulamasına ilişkindir. Ayrıca, yargılanmış hesaplar hakkında verilen ilamların durumu ile ilgili olduğundan, ileride yargı hakkı şümulüne girecek bir durum da mevcut değildir. Dolayısıyla, anılan konuda Maliye Bakanlığına görüş verilmelidir.

Her ne kadar, 11.9.1967 tarih ve 3218/2 sayılı Genel Kurul kararına göre, görüş verilebilmesi için Maliye Bakanlığının kendi görüşünün de belirtilmesi gerektiği, Maliye Bakanlığı yazısında ise bu konudaki görüşünün bulunmadığı, bu nedenle de görüş verilmemesi gerektiği iddia edilebilirse de, Sayıştay ilamlarının uygulamasına ilişkin hususlar, anılan karar kapsamında değerlendirilemeyeceğinden, zikredilen kararda görüş verilebilmesi için belirtilen şartların aranması gerekmemektedir. Zira, görüş istenilen konu, malî nitelikte olmayıp, belirtildiği gibi, Sayıştay ilamlarının uygulamasına yöneliktir. Anılan karar kapsamında değerlendirilmeyen konu hakkında görüş verilebilmesi için de, Maliye Bakanlığının görüşüne lüzum bulunmamaktadır.

Bu itibarla, Maliye Bakanlığınca görüş istenilen konuda, anılan Bakanlığa görüş verilmesinin uygun olacağına,

Ağrı Taşlıçay Malmüdürlüğü 2003 yılı idare hesabının Sayıştay 2. Dairesince yargılanması sonucunda düzenlenen ilamda, kendi yazılı talebi üzerine naklen ataması yapıldığı halde, Öğretmen'e 2.139.700.000 lira tutarında harcırah ödenmesi nedeniyle sorumluları hakkında tazmin hükmolunmuştur.

Daha sonra, 1.7.2006 tarih ve 5538 sayılı Kanunun 3'üncü maddesi ile, 6245 sayılı Harcırah Kanununa eklenen "Geçmişe yönelik harcırah ödemesi" başlıklı geçici 5'inci maddenin birinci fıkrasının (c) ve (ç) bentlerinde ise, 31.7.2003 tarihli ve 4969 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin (a) bendi ve 4.7.2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14/A maddesi uyarınca, 22.7.2003-26.4.2005 tarihleri arasında kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlar ile 21.4.2005 tarihli ve 5335 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin (a) bendi uyarınca, kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlardan, harcırah ödenmemiş olanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31.12.2006 tarihine kadar, en son görev yaptıkları yerdeki idareye kendilerinin veya ölümleri hâlinde kanunî mirasçılarının başvurmaları durumunda, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde bu Kanunun ilgili hükümleri uyarınca naklen atandıkları tarihte müstahak oldukları harcırahın, ödendiği yılda yürürlükte olan kanunî faiz oranı uygulanmak suretiyle ödeneceği hükmüne yer verilmiştir.

Böylece, ilam düzenlendiği tarihte yapılması yasal olmayan bir ödemenin, sonradan çıkarılan bir kanunla, müracaat halinde geçmişe yönelik olarak ödenmesinin mümkün hale getirildiği anlaşılmaktadır.

832 sayılı Sayıştay Kanununda temyiz, yargılamanın iadesi ve karar düzeltilmesi olmak üzere kanun yolları sayılarak kimlerin, hangi durumlarda bunlara başvurabileceği açıklanmıştır. Buna göre, 832 sayılı Kanunun 67'nci maddesinde yazılı sebeplerle Kanunun 63'üncü maddesinde yazılı ilgililer temyize başvurabileceklerdir. Aynı Kanunun 74'üncü maddesinde yazılı sebeplerin varlığı halinde de bu maddede yazılı olanlar yargılamanın iadesi yoluna başvurabilir. Anılan Kanunun 77'nci maddesindeki sebeplerin vukuu halinde ise, Kanunun 63'üncü maddesinde belirtilenler tarafından karar düzeltilmesi yoluna başvurulabilir.

Ancak, ödemenin yapıldığı ve hükmün tesis edildiği sırada kanunî dayanağı olmayan bir ödemenin, sonradan çıkarılan bir kanunla geriye yönelik olarak ödenebileceğinin düzenlenmesi durumu, anılan Kanunda belirtilen kanun yollarına başvuru sebepleri arasında yer almamaktadır. Dolayısıyla, kanun yollarına başvurma sebepleri arasında yer almayan bir durumun varlığı halinde de, bunlara başvurulması imkânı bulunmamaktadır. Bu nedenle, kanun yollarına başvurulma sebeplerinin oluşmadığı bu gibi durumlarda, bu yollar kullanılarak yeni bir ilam çıkarılması da mümkün bulunmamaktadır.

Bu itibarla, Sayıştay ilamı üzerine hesaplara alınan söz konusu alacağın, 5538 sayılı Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilam çıkarılmasına gerek bulunmadığına çoğunlukla karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 23.1.2007

No : 29065

Belediye Başkanı ile birlikte çalışan personele ödenen fazla çalışma ücretinin hesabında; belediyenin farklı birimlerini ayrı bir makam olarak kabul ederek her bir makam için Bütçe Kanunu ile getirilen 450 saatlik sınırlamanın aşılmasının mümkün olmadığı bk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü:

855 sayılı ek ilam ile, Belediye Başkanı ile birlikte çalıştığı belirtilen personele fazla çalışma ücreti ödenmesinde 2002 yılı Mali Bütçe Kanunu ile getirilen sınırlamalara uyulmaması nedeniyle toplam-lirasına tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, fazla mesai ödemelerinde her bir makam ve kişi için tespit edilmiş olan sınırlamalara uyulduğunu, dolayısıyla fazla ödeme olmadığını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

2002 Mali Yılı Bütçe Kanunu'nun K Cetvelinin III-Fazla Çalışma Ücreti Bölümü A) Saat Başı Fazla Çalışma Ücreti 2 (b) bendinde aynen;

"Her bir makam için aylık 450 saati geçmemek üzere Kurul Başkanı (Bakanlıklar), Genel Müdür ve daha üst birim yöneticileri, Vali, General ve Amiral rütbesini haiz olmak kaydıyla Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı ve Kuvvet Komutanlıkları ile Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığındaki Daire Başkanı ve daha üst birimlerin yöneticileri, Rektör, Büyükşehir ve İl Belediye Başkanları ile çalışan personele makam onayına istinaden ayda 90 saati,

..... geçmemek üzere makam onayına istinaden yapılacak ödemenin 600.000 lira" olduğu belirtilmektedir.

Dilekçiler tarafından her biri ayrı ayrı makamlarda, bütçeleri ayrı olan ve Belediye Başkanı ile birlikte bir yıl boyunca normal mesai saatleri dışında fazla mesai yapmış personel olduğu için aylık 90 saat ve her bir makam için aylık toplam 450 saat sınırlamalarına uyulduğunu belirtilmekte ise de, K

Cetvelinin yukarıda belirtilen madde hükmünde Bakanlıklarda kuru! başkanı, genel müdür ve daha üst birim yöneticileri, Kuvvet Komutanlıklarında ise daire başkanı ve daha üst birim yöneticilerinin ayrı makamlar olarak değerlendirildiği görülmektedir. İl Belediye Başkanları için çalışan personel için ise herhangi bir ayrıma yer verilmediğinden, Belediye Başkanının fazla çalışma ücreti ödenebilecek tek bir makam olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Her iki verile emrine ekli belgelerde de ödemenin Belediye Başkanı yanında fazla çalışma yapan personel için olduğu açıkça belirtilmiştir. Bu nedenle belediyenin farklı birimlerini ayrı bir makam olarak kabul ederek her bir makam için yılda 450 saatlik fazla mesai ücretinin aşılmadığı iddiasını kabul etmek mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle, dilekçi iddialarının reddi ile 855 sayılı ek ilâm ile toplam-liranın tazminine dair hükmün TASDİKİNE

Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 23.1.2007

No : 29068

*B*elediyeden emekli olan işçiler, ücretlerinden kesilen tasarruf kesintileri ile buna ilişkin nemaların ödenmesi için Belediye Başkanlığına dilekçe ile başvurmuş oldukları halde, haklı bir gerekçe olmaksızın ödemenin yapılmaması üzerine hak sahiplerinin dava açması sonucu belediye aleyhine hükmedilen faiz, yargılama gideri ve vekalet ücretinin belediye bütçesinden ödenmesinin mümkün olmadığı bk.

687 sayılı ilâmın 1'inci maddesinde, Trabzon Belediyesinin değişik birimlerinde çalışırken emekli olan işçilerin ücret bordrolarından kesilen tasarruf kesintileri ile buna ilişkin nemaların ödenmesi için Belediye Başkanlığına dilekçe ile başvurmuş olmalarına rağmen, ödemenin yapılmayarak hak sahiplerinin dava açması sonucu, faiz, yargılama gideri ve mahkeme vekalet ücreti olmak üzere belediye aleyhine hükmedilen toplam-liranın tazminine hükmolunmuş, 822 sayılı ek ilam ile de sorumluların gönderdikleri ekstreler belediyenin nakit yetersizliği içerisinde bulunduğunu kanıtlayıcı belge niteliği taşımadığından konu hakkında yargılamanın iadesi yoluyla hüküm tesisine mahal bulunmadığına karar verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde özetle, imkanlarının kısıtlı olması nedeniyle ödemelerin zamanında yapılamadığını, ödemelerin öncelik sırasının idarece belirlendiğini, belediyenin öncelikli olan diğer hizmetlerinin karşılandığı düşünülürse geç ödeme nedeniyle belediyenin bir zararının bulunmadığını, ödemelerin gecikmesinin İta amirinin yazılı emrine dayandığını, işçilerin tasarruf kesintilerinin geçmişe yönelik olup, 1989 yılından 2002 yılına kadar ödenemediğini, ödenememe sebeplerinin başında miktar konusunda uyuşmazlık olduğunu, o döneme ait yasal faiz oranlarının %70 civarlarında olduğunu, gecikme faizi ile karşılaştırıldığında da idarenin menfaatinin bulunduğunu belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

3417 sayılı Çalışanların Tasarrufa Teşvik Edilmesi ve Bu Tasarrufların Değerlendirilmesine Dair Kanun'un 4'üncü maddesinde; "Kurumlar bu Kanun Hükümleri çerçevesinde çalışanların aylık ve ücretlerinden yapacakları tasarruf kesintisi ile sağlanacak Devlet katkılarını aylık ve ücret ödemelerinin

yapıldığı ayı takip eden ayın sonuna kadar T.C. Ziraat Bankasında personeli adına açtıracakları "Tasarruf Teşvik Hesabı'na yatırılırlar....".

Aynı Kanunun 6'ncı maddesinde ise, emeklilik veya ölüm halinde biriken tasarruf kesintileri ile Devlet katkılarının, ilgililere veya kanuni mirasçılarına nema ile birlikte ödeneceği hüküm altına alınmıştır.

Belirtilen hükümler uyarınca, çalışanlardan yapılan tasarruf kesintileri ile Devlet katkılarının T.C. Ziraat Bankasındaki hesaba yatırılması ve yatırılan bu paraların nemalandırılması suretiyle hak sahiplerine buradan ödemede bulunulması gerekirken, tasarruf kesintilerinin bankaya yatırılmadığı anlaşılmaktadır. Emekli olan işçilerin ücret bordrolarından kesilen tasarruf kesintileri ile buna ilişkin nemaların ödenmesi için Belediye Başkanlığına dilekçe ile başvurmuş olmalarına rağmen, ödemenin yapılmayarak hak sahiplerinin dava açması sonucu, faiz, yargılama gideri ve mahkeme vekalet ücreti olarak belediye bütçesinden yersiz ödemeye neden olduğu görülmektedir.

Dilekçi tarafından ödemelerin gecikmesinin ita amiri olan'ın yazılı emrine dayandığı belirtilmektedir. 1050 sayılı Kanunun 13 ve 82'nci maddelerinde sorumluluk üstlenmesine ilişkin hükümler bulunmaktadır. Yine 1050 sayılı Kanuna paralel olarak düzenlenen Belediye Bütçe ve Muhasebe Usulü Tüzüğü'nün "Sorumluluk Üstlenme" başlıklı 57'inci maddesinde: "Ödenek yetersizliği, atama ve çalıştırmaların kadro üstü olması, yüklenme ve gerçekleştirme belgelerinin noksanı, maddi hata ve hak sahibinin kimliği dolayısıyla kabul edilmeyen verile emirlerinin ödenmesine saymanlar zorlanamaz.

Yukarıda sayılanlar dışında, saymanların kanun, tüzük ve tertibe uygunluk hakkında ileri sürecekleri itirazlar üzerine ita amirleri tarafından yazılı olarak sorumluluk üstlenildiği takdirde sayman ödemeyi yapmak zorundadır. Bu durumlarda sorumluluk, üstlenme yazısını veren ita amirine ait olup üstlenme yazısı verile emrine bağlanır." ifadesi yer almaktadır.

Dilekçinin dilekçe ekinde ibraz ettiği yazı incelendiğinde, yasal ödemelerin zamanında ödenmemesi hususunda genel olarak sorumluluk üstlenilmesi mümkün olmayıp dilekçi tarafından da bu belgenin yazılı bir emir olarak düşünülmesi gerektiği belirtilmektedir. Deruhte-i Mesuliyet belgesinin her bir ödeme için ayrı olarak verilmesi ve verile emrine eklenmesi gerekmektedir, Verile emrine ekli belgelerin incelenmesinde dilekçinin sorumlu tutulduğu ödeme belgelerinde ita amiri olarak imzasının ve ödemeye

ilişkin olarak deruhte-î mesuliyette bulunduğuna ilişkin belgenin eklenmiş olduğu görülmektedir.

Dilekçi tarafından belediyenin nakit sıkıntısı içinde olması nedeniyle ödemenin yapılamadığı belirtilmekte ise de gönderilen belgeler başka yıllara ilişkin olup, işçilerin belediyeye başvurdıkları tarih olan 2002 yılında belediyenin nakit sıkıntısı içinde olduğunu doğrulayan herhangi bir belge ibraz edilmemiştir.

Açıklanan nedenlerle dilekçi iddialarının reddi ile, 687 sayılı ilâmın 1'inci maddesi ile verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 27.2.2007
No : 29135

MS-YF-03 poz no'lu betona koruyucu antifriz katkı maddesi ilavesi imalatına ilişkin yeni fiyatın tanziminde, katkı maddesi fiyatının rayiç listesinde yer almasına karşın BİGŞ'nin 20'nci maddesine uyulmayarak fatura fiyatının esas alınmasının mümkün olmadığı bk.

1099 sayılı asıl ilâmın 11'inci maddesi ile Masat Sulaması işinde MS-YF-02 poz no'lu betona hava sürükleyici katkı maddesi ilavesi imalatına ilişkin yeni fiyatın tanziminde Bayındırlık işleri Genel Şartnamesi'nin 20'nci maddesine uyulmayarak, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı fiyat listesinde yer alan imalat için yeni fiyat tanzim edilmesi sonucu fazla ödemede bulunduğu gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir. İlâm hükmüne karşı temyiz isteminde bulunan tarafından verilen dilekçe üzerine hazırlanan dosya Sayıştay Temyiz Kurulunda görüşülmüş ve yeni fiyat tanziminde dilekçi görüşü doğrultusunda tutanak ile belirlenen miktarın ve belirlenen işçilik saatinin esas alınması, fazla ödeme tutarının tespit yılı fiyatıyla değil imalatların yapıldığı yıl fiyatlarıyla hesaplanması gerektiği gerekçeleriyle tazmin hükmünün bozulmasına karar verilmiştir. Kararda ayrıca katkı maddesi fiyatı olarak ilamda hükmedildiği gibi, fatura fiyatı yerine Bayındırlık ve İskan Bakanlığı rayiç listesindeki fiyatın esas alınması gerektiğine ve tutanakla belirlenen miktarların aşılamayacağına karar verilmiştir. 1779 sayılı ek ilâmın 1'inci maddesi ile; Temyiz Kurulu Kararı doğrultusunda fazla ödeme hesaplanmış ve tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; Sayıştay sorgusuna yönelik savunmamda da ayrıntılı olarak açıklandığı üzere; (MS-YF-02): "Betona Hava sürükleyici Katkı Maddesi İlavesi" yeni fiyatı ve diğer ilam konusu yeni fiyatlar yapılırken; "Masat Sulaması İnşaatı" bünyesinde gerçekleştirilen bu fiyata esas imalatın, kendine has uygulamalarının dikkate alındığını, "Masat Sulaması İnşaatı"ndaki bu imalatın 1600 m. kotunda ve olağanüstü iklim koşullarının etkisinde gerçekleştirildiğini, kaplama betonu dökülmesi esnasında çatlamalar dahil bir çok problemle karşılaşıldığını, bu hususun Bölge Müdürlüğü Kalite kontrol Şube Müdürlüğü elemanlarının, inşaat mahallinde gerçekleştirdikleri fiili

incelemeleriyle tespit edildiğini ve tutanak altına alındığını, söz konusu tutanakların, Sayıştay sorgusuna yönelik savunma ekinde sunulduğunu, her iş bünyesinde kullanılan agrega ve çimentonun, yöresel iklim ve fiili yapıları açısından farklı niteliklere sahip olduğu için, kullanılacak katkı malzeme oranlarının da farklılık gösterdiğini, bu nedenle; değişik yörelerdeki inşaatları kapsayan genel bir katkı malzemesi oranını belirlemenin fiilen imkansız olduğunu, söz konusu farklılıklar konusunda, Kalite Kontrol ve Laboratuvar Şube Müdürlüklerinin tespitlerinin geçerli olduğunu, bu işte de, bu tespitler gerçekleştirilerek, en uygun katkı malzemesi oranının tespit edildiği ve fiilen bu oranların kullanıldığını,

10 cm kalınlığındaki bir betonun, 1600 m kotundaki iklim şartlarına dayanabilmesinin ilerideki hizmet süresi açısından büyük önem taşıdığını, en ufak bir çatlama veya deformasyonun, söz konusu beton kaplamaya sahip sulama tesisinin bütünüyle hizmet dışı kalmasına ve dolayısıyla; bu tesisten yararlanılan arazilerin sulanamamasına neden olacağını,

DSİ Bölge Müdürlükleri bünyesinde kurulu bulunan Kalite Kontrol ve Laboratuvar Şube Müdürlüklerinin, Genel Müdürlük bünyesindeki Teknik Araştırma ve Kalite Kontrol Dairesi Başkanlığı tarafından, yetki devri suretiyle yetkilendirilen, tam yetkili taşra birimleri olduğunu, 18.12.1953 tarih ve 6200 sayılı "Devlet Su İşleri Umum Müdürlüğü Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanun" hükümleri uyarınca; taşra teşkilatının, merkez teşkilatından aldığı yetki devirleri sayesinde ve bu yetki devirlerinin kapsamında kalmak kaydıyla işlem yapabildiğini, dolayısıyla; temyize konu Sayıştay İlamındaki yetki devrine ilişkin olarak ilgili kanunun madde numarasının belirtilmediği iddiasının aksine; DSİ Sulama İnşaatları Teknik Şartnamesinin 111-7'nci maddesinde yer alan deney sonuçları konusundaki yetkili merci; merkez biriminden aldığı yetki ile hareket eden, bölge bünyesindeki şube müdürlüğü olduğunu, söz konusu yetki devrinin 6200 sayılı Devlet Su İşleri Umum Müdürlüğünün Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanunun 20'nci maddesinde ki;

"Bölge Müdürleri; kendilerine bağlı teşkilatın amiri ve Umum Müdürlüğün mümessili olup, bölgelerindeki muamelattan Umum Müdürlüğe karşı sorumludurlar" hükmüne dayandığını, bu nedenle; imalat bünyesindeki katkı malzemesi oranının bölge müdürlüğü'nce tespit edildiğini ve yeni fiyat analizine eklendiğini, müteahhit firmanın, bölge müdürlüğünce, laboratuvar ve mahalli şartlara göre tespit edilen söz konusu işçiliği gerçekleştirdiğini ve belirlenen orandaki katkı malzemesinin kullandığını, ilave harcamaların işin

niteliğinden doğmuş olup, yapılmamaları durumunda istenilen kalitede beton elde edilmesinin imkânsız olduğunu,

16.041 pozuna ait birim fiyat tarifinde, istenilen mukavemetin sağlanması ve yapılan her türlü işçiliğin birim fiyata dahil olduğunun belirtildiğinin doğru olduğunu, ancak bu hususun, münhasıran 16.041 pozu için geçerli bir ifade olduğunu, her imalatın, kendi fiili gerçekleşme şartları ve özel nitelikleri göz önüne alınarak fiyatlandırılmasının gerektiğini, zorunluluktan kaynaklanan bu ilavelerin, analize dahil edilmesinde ve bedellerinin ödenmesinde hiçbir hukuka aykırılık bulunmadığını,

Belirterek ek ilâmın 1'inci maddesi ile verilen tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Tazmin hükmü yeni fiyat tanziminde imalatla kullanılan hava sürükleyici katkı maddesinin Bayındırlık ve İskan Bakanlığı rayiç listesinde 04.613/1G numarası ile yer alan betona hava sürükleyici katkı malzemesinin fiyatının esas alınması gerektiği, fatura fiyatının alınamayacağı ve tutanakla belirlenen miktarların esas alınması gerektiği gerekçelerine dayanılarak verilmiştir.

Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesi'nin 20'nci maddesinde; yeni birim fiyatların tespitinde, maddede belirtilen analizlere öncelikle Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca tespit edilip yayımlanan rayiçlerin uygulanacağı hüküm altına alınmıştır. Dilekçi, dilekçesinde bu konuyla ilgili herhangi bir açıklamada bulunmamıştır. Yeni fiyat tanzim edilirken, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı rayiç listesinde yer alan malzemenin rayiç fiyatı yerine fatura fiyatı esas alınamaz.

DSİ Sulama inşaatları Teknik Şartnamesi'nin Katkı Malzemeleri başlıklı III-7'nci maddesinde; "Betonun dayanımını, işlenebilme özelliğini ve su geçirmezliğini artırmak veya priz müddetini kısaltmak için uygun katkı malzemeleri idarenin izniyle kullanılabilir. Katkı malzemelerinin uygunluğu ve miktarı DSİ Araştırma ve Geliştirme Dairesinin yapacağı deney sonuçlarına göre saptanacaktır" denilmektedir. Katkı malzemelerinin uygunluğu ve miktarı DSİ Genel Müdürlüğü Teknik Araştırma ve Kalite Kontrol (TAKK) Daire Başkanlığı tarafından yapılan deneylerle belirlenmemiştir. İlgili Teknik Şube Müdürlüğü elemanlarının da yer aldığı teknik heyet tarafından yerinde yapılan tespitlerle kullanılacak katkı maddesi miktarı tutanağa bağlanarak belirlenmiştir. Temyiz Kurulu bozma kararında katkı maddesi oranının tutanakla tespit edilmesini yeterli görmüştür. Dilekçi

bu tespitlerin inşaat mahallinde yapılan fiili incelemelerle tespit edildiğini, iklim ve malzeme özelliklerinin tek bir oran belirlenmesine imkan vermediğini belirtmektedir. Hakediş raporuna ekli tutanak ile beton imalatlarda kullanılacak katkı maddesi oranı, yerinde yapılan deneyler sonucu % 0,3 olarak tespit edilmiştir. Ek ilamda bu oran binde 3 olarak alınmış ve bu oranın üzerindeki miktar için fazla ödeme hesap edilmiştir. Dilekçi tek bir oran belirlenemeyeceğini iddia etmekteyse de, değişen durumlara göre katkı maddesi oranının hakediş raporu ekinde yer alan tutanakta olduğu gibi ayrıca tutanakla belirlenmesi gerekirdi.

Temyiz Kurulu bozma kararında açıklandığı üzere; katkı maddesi miktarının tutanakla belirlenmiş oranı aşan kısmı için ve Bayındırlık ve İskan Bakanlığı rayiç fiyatı esas alınarak 1779 sayılı ek ilâmın 1'inci maddesi ile verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 27.2.2007
No : 29136

a) Öğrenci temsilcilerine alınan cep telefonlarına ilişkin giderlerin, 2547 sayılı Kanunun 46'ncı maddesi gereğince hazırlanan Yükseköğretim Kurumlarında Carî Hizmet Maliyetine Öğrenci Katkısı ile Diğer Faaliyetlerden Elde Edilen Gelirlerin Kullanım ve Harcanmasına İlişkin Esas ve Usullerin "Gider Bütçesi" başlıklı 11'inci maddesinde belirtilen, öğrencilere yönelik harcamalar kapsamına girdiğinden, söz konusu giderlerin ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığı,

b) Öğrenci ve idarecilerin spor müsabakalarına katılımından kaynaklanan yiyecek ve yatacak giderleri, sporcu harçlıkları, ilaç giderleri, malzemelerin kargo ücretleri ve bediyelik eşya ücretleri; Yükseköğretim Kurumlarında Carî Hizmet Maliyetine Öğrenci Katkısı ile Diğer Faaliyetlerden Elde Edilen Gelirlerin Kullanım ve Harcamasına İlişkin Esas Usullerin 11/d maddesi hükmü gereği Öğrenci Sosyal Hizmetler Saymanlığı bütçesinden karşılanabilecek giderler olup, bu giderler yanında herhangi bir harcırah ödemesi de yapılmamış olması karşısında mevzuata aykırı bir husus bulunmadığı bk.

a) 765 sayılı ilâmın 2'nci maddesi ile herhangi bir yasal dayanağı olmamasına karşın, öğrenci temsilcilerine cep telefonu alındığı gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; ilâm konusu yapılan harcamaların öğrenciler için o anda yapılması gereken giderlerden olduğunu ve zorunluluktan kaynaklandığını, daha önceki savunmalarının da yeniden değerlendirilerek, tazmin hükmünün kaldırılmasını istemektedir.

Öğrenci temsilcilerine alınan cep telefonlarının ayniyat teslim müzekkeresi düzenlenerek ayniyata kaydedildiği, öğrenci temsilcilerine süreli olarak verildiği ve temsilcilik süresinin bitiminde yeni öğrenci temsilcilerine verilmek üzere geri alındığı görülmektedir. Yapılan ödemenin öğrencilerin sorunlarının zaman geçirilmeden yetkililere iletilmesi amacına yönelik olması nedeniyle, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 46'ncı maddesi gereğince hazırlanan Yükseköğretim Kurumlarında Cari Hizmet Maliyetine Öğrenci

Katkısı ile Diğer Faaliyetlerden Elde Edilen Gelirlerin Kullanım ve Harcanmasına ilişkin Esas ve Usullerin Gider Bütçesi Başlıklı 11'inci maddesinde belirtilen, öğrencilere yönelik harcamaların kapsamına girdiği görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle dilekçi iddialarının kabulü ile 765 sayılı ilâmın 2'nci maddesi ile verilen tazmin hükmünün KALDIRILMASINA, oybirliği ile,

b) 765 sayılı ilâmın 3'üncü maddesi ile Üniversite Sporları Federasyonunun düzenlemiş olduğu müsabakalara katılan üniversite öğrenci ve idarecilerine, sadece harcırah ödenmesi gerekirken, bu tutarın üzerinde ödemede bulunulduğu gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; ilam konusu yapılan harcamaların öğrenciler için o anda yapılması gereken giderlerden olduğunu ve zorunluluktan kaynaklandığını, daha önceki savunmalarının da yeniden değerlendirilerek, tazmin hükmünün kaldırılmasını istemektedir.

6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 23'üncü maddesi gereğince çıkarılan Spor idarecisi ve Sporculara Ödenecek Yolluklara Ait Esasların 4'üncü maddesinde:

"Yurtiçi spor temalarında verilecek gündelikler, 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre her yıl Bütçe Kanunu'na bağlı (H) işaretli cetvel ile tespit edilen miktarlar dikkate alınmak suretiyle;

a) İdarecilere Devlet memurlarından 2. derecede olanlar için tespit olunan miktar (Devlet memuru olup kadro derecesi 1 olanlara kendi derecesi) üzerinden ödenir.

b) Sporculara Devlet memurlarından 4. derecede olanlar için tespit olunan miktar üzerinden ödenir" hükmü yer almaktadır.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 46'ncı maddesi gereğince hazırlanan Yükseköğretim Kurumlarında Cari Hizmet Maliyetine Öğrenci Katkısı ile Diğer Faaliyetlerden Elde Edilen Gelirlerin Kullanım ve Harcanmasına İlişkin Esas ve Usullerin Gider Bütçesi Başlıklı 11-d maddesine göre; spor faaliyetlerinin yürütülmesi için gerekli olan cari, yatırım ve transfer harcamaları bütçeden karşılanacaktır.

Üniversite spor takımları Isparta ve Kütahya illerinde yapılan müsabakalara katılmış, yol, yemek ve yatacak giderleri ile sporcu harçlıkları, ilaç giderleri, malzemelerin kargo ücretleri, hediyelik eşya ücretleri kurum

bütçesinden karşılanmıştır. İlamda sporcu ve idarecilerin gündelikleri ile yol giderleri toplamı yapılan harcamadan düşülmüş ve kalan tutar için tazmin hükmolunmuştur.

Tazmin hükmolunan harcamalar; spor müsabakalarına katılımdan kaynaklanan yiyecek, yatacak giderleri ve sporcu harçlıkları, ilaç giderleri, malzemelerin kargo ücretleri, hediyelik eşya ücretleri olup, yukarıdaki Esasların 11- d hükmü gereği Öğrenci Sosyal Hizmetler Saymanlığı bütçesinden karşılanabilecek giderlerdir. Müsabakalara katılan idareci ve öğrencilere bu giderlerin yanında herhangi bir harcırah ödemesi de yapılmamış olduğundan fazla ödeme yapılmadığı görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle dilekçi iddialarının kabulü ile 765 sayılı ilâmın 3'üncü maddesi ile verilen tazmin hükmünün KALDIRILMASINA,

Karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 6.3.2007

No : 29166

Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliğinin 4'üncü maddesinde, yemek maliyetinin ancak yarısının kurum tarafından karşılanacağı, kalan yarısının ise memurlar tarafından karşılanacağı belirtilmiş iken, memurlara verilen öğle yemeği maliyetinin tamamının Belediye bütçesinden karşılanmasının mümkün olmadığı bk.

679 sayılı ilâmın 6'ncı maddesinde, memurlara yiyecek yardımının hatalı yapılması nedeniyle toplam-liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, işçilerden yemek bedeli alınmaz iken daha düşük ücret alan ve işçi personel ile aynı salonda yemek yiyen memur personelden ücret almanın çalışma barışına uymadığını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

12.1986 tarih ve 19308 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 86/11220 sayılı BKK ile çıkarılan "Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği'nin "Yemek Servisi Giderleri" başlıklı 4'üncü maddesinde;

"Yiyecek Yardımının gerektirdiği giderler yemek maliyetlerinin yarısını aşmamak üzere, bu yönetmelik kapsamına dahil memur kadrosu adedine göre kurum bütçelerine konulacak ödeneklerle karşılanır.

Ödenek dağıtımı yemek servisi kurulacak kurumdaki memur sayısı dikkate alınmak suretiyle yapılır.

Yemek bedelinin bütçeden karşılanamayan kısmı yemek yiyenlerden alınır. 2155 sayılı Bazı Kamu Personeline Tayin Bedeli Verilmesi Hakkında Kanun'a göre tayin bedeli verilen personel ile sözleşmeli olarak çalıştırılanların, bu yönetmeliğe göre yiyecek yardımı yapılan yemek servislerinde yemek yemeleri halinde yemek bedelinin tamamı kendilerinden alınır."

denilmektedir.

Görüldüğü gibi personele yapılan yiyecek yardımının gerektirdiği giderin yarısının kurum bütçesinden ödenmesi, diğer yarısının da yemek yiyenlerden alınması gerekmektedir.

Diğer taraftan 15.01.2003 tarih ve 24994 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan (2) Sıra No'lu Bütçe Uygulama Talimatının 2'nci maddesi ile 2003 yılında öğle yemeği servisinden faydalanan memurlardan alınacak en az bedeller belirlenmiştir. Talimatın 4'üncü maddesi ile "kuruluşlar, hizmetlerin özelliği, yemek maliyetleri ve yemek servisinin farklı mahallerde daha iyi şartlarda sunulması gibi hususları dikkate alarak belirtilen miktarın üzerinde de yemek bedeli tespit edebileceklerdir."denilmek suretiyle de, Yönetmeliğin 4'üncü maddesinde yer alan kurum bütçesinden karşılanacak kısmın yemek maliyetinin yarısını aşmaması ile uyumluluk sağlanmıştır.

Yukarıdaki mevzuat hükmü ve açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, memurlara verilen öğle yemeğinin maliyetinin ancak yarısı kurum tarafından karşılanacak kalan yarısı ise Bütçe Uygulama Talimatıyla belirlenen en az bedellerden az olmamak üzere memurlardan katkı payı olarak alınacaktır. İstanbul Kartal Belediyesi'nde memurlara verilen öğle yemeği maliyetinin tamamının Belediye bütçesinden karşılandığı anlaşıldığından 679 sayılı ilâmın 6'ncı maddesi ile verilen-liraya ilişkin tazmin hükmünün TASDİKİNE,

Karar verildi.